

Pracovný list č. 15

1. Vyber správnu odpoveď

Aký dar priniesol Samson svojej manželke, keď ju prišiel navštíviť?

- A/ kozliatko
- B/ baránka
- C/ osliatko

Čo spálil Samson Filištíncom?

- A/ obilie
- B/ vinohrady
- C/ olivy

Čím zviazali Júdovci Samsona, keď ho zajali, aby ho vydali Filištíncom?

- A/ ešte nevyschnutými šľachami
- B/ dvomi novými povrazmi
- C/ Samsonovými vrkočmi

Kde sa zdržoval Samson po tom, čo Filištínci upálili jeho manželku a svokra?

- A/ v skalnej rokline Etam
- B/ na vrchu Selmon
- C/ pri dube veštcov

Koľko šakalov nachytal Samson, aby nimi podpálil úrodu Filištíncov?

- A/ tristo
- B/ dvesto
- C/ sto

Kde sa nachádza „prameň vzývajúceho“?

A/ v Askalone

B/ v Tamnate

C/ v Lechi

„Ramat-Lechi“ znamená

A/ oslia čeľusť

B/ levia čeľusť

C/ odhodenie čeľuste

Čo žiadal Samson od Júdovcov, ktorí ho chceli zajať?

A/ čas na rozlúčenie sa so životom

B/ aby ho nezabili

C/ aby ho zabili

2. Prirad' čísla k výrazom

Výrazy: nové povrazy, mužov z Júdu, pobitých mužov Samsonom, šakalov, rokov Samson súdil

Čísla: 1000, 300, 20, 300, 2

3. Nájdi a oprav chyby v nasledujúcich tvrdeniach

- Samson chcel navštíviť svoju manželku v dňoch Sviatkov Stánkov.
- Filištínci vystúpili a utáborili sa v krajine Zabulon a Neftali, rozťahli sa až po Betlehem.
- Prišli sme chytiť Samuela a potrestať ho za to, čo nám vykonal.
- Tu zostúpilo asi päťsto mužov z Júdu do skalnej rokliny Etam.
- Nevieš, že Júdovci sú našimi priateľmi?
- Keď dohovoriť, odhodil meč z ruky a nazval to miesto Ramat-Lechi.

4. Kto som, čo som

- Som živý darček, ale nepotešia sa zo mňa.
- Dvaja silní kamaráti, hoci spojili svoje sily, ukázali sa slabí.
- Pán ma po víťaznom boji použil na záchranu života toho, kto mu dôveroval.
- Som bez viny, ak uškodím nepriateľom.
- V Lechi jasavo výskame v ústrety prichádzajúcemu, nevediac, že prináša smrť.

5. Podčiarkni, čo nepatrí do radu

- **Samson spálil:** obilie, pšenica, vinohrady, olivy
- **Samsonova návšteva u manželky:** otec, družba, mladšia sestra, Samson, lev
- **Zázračný prameň:** smäd, Filištínci, Pán, služobník, víťazstvo

Samson sa mstí za to, že jeho svokor dal ženu, ktorú si vybral, inému. V jeho jednaní bolo mnoho pohnútok úplne egoistických. Jeho hnev vôbec nebol hnevom svätým. Napriek tomu sa Boh k nemu priznal ako k svojmu nástroju a dal mu víťazstvo. Tak to býva aj v dnešnej dobe. Služobníci evanjelia majú veľa nedostatkov, a predsa Pán požehnáva ich prácu. Preto nimi nepohrdajme, ak aj nie sú v každom smere ideálni. Ak nejde o veci skutočne závažné, kedy by bolo naozaj nutné ich napomenúť (ale evanjeliovo: najprv medzi štyrmi očami, potom so svedkom a napokon upozorniť predstavených), radšej prikryvajte ich nedostatky láskou, než by sme ich bezohľadne kritizovali. Nepohrdajme kvôli nejakým maličkostiam tými, ku ktorým sa priznáva Pán.

„Nebudem mať pokoja, kým sa na vás nevypomstím.“ Boh dal Izraelitom celú zaslúbenú krajinu, vrátane tých oblastí, ktoré obývali Filištínci. Izraelitom sa však Filištíncov vyhnúť nepodarilo a teraz žijú v ich područí. Boh skrze Samsona a jeho horkokrvnosť súdil týchto utlačovateľov Izraela. On môže vy dobyť chválu pre svoje meno aj skrze rozhorčených ľudí. On nie je obmedzovaný našimi slabosťami.

V Samsonovej dobe sa národu nedostávalo odvahy a dôstojnosti. Vodca predsa nemôže bojovať sám; nie je možné ho opustiť a nechať ho zajať. Filištíncom ho vydávajú príslušníci Júdovho kmeňa! Iste, patril k tomuto kmeňu len po matke, otec bol Danovec. Ale bol Žid, hrdý Žid, ktorý nikdy nevynechal možnosť sa k svojmu židovstvu prihlásiť. Samson sa však najčastejšie bil v dôsledku konfliktov, ktoré sa týkali len jeho ako jednotlivca. Nie je aj to dôvod, prečo ho ľudia neboli ochotní podporovať a nasledovať? O jeho dvadsaťročnom sudcovstve sa prakticky nič nehovorí. Nič nezariadil, neorganizoval armádu... Zlyhával v poslaní riadiť. Aj to je úloha pastiera v Cirkvi. A je to aj úloha rodiča v rodine. Plníme ju?

Samson sa usadil na skale Etam – konečne v samote, ktorá je predpokladom počúvania Boha. Tristo Júdovcov prichádza, aby ho zajalo a vydalo Filištíncom. Každý, kto sa usadzuje na osamelej „skale Etam“, každý, kto sa oddeľuje od sveta pre Božie dielo, sa

**Ako (pou-) žiť
Knihu sudcov
dnes?**

otázky,

ZAMYSLENIA,

výzvy

na konanie,

PODNETY

pre jednotlivcov

aj na diskusiu

v skupinkách

pripravuje :

Mgr. Andrej Šottník

stáva svetu nepohodlný. Svet vie, prečo proti nemu bojuje. Ale prečo proti nemu bojujú vlastní bratia? Príčiny bývajú rozmanité – najmä dnes: niekedy to býva neláska alebo nejaký predsudok. Inokedy sú to dôvody „osobné“ – strach z konkurencie, alebo celkom obyčajná závišť. Najčastejšie to však býva žiarlivosť. Čo stavia proti bratom či sestram – najmä proti tým, ktorí niečo robia v Božej službe – mňa?

„Zostúpil na neho Pánov Duch a povrazy, ktoré mal na ramenách, boli mu ako kúdeľ, ktorú stravuje oheň, a putá mu spadli z rúk.“ Čo sú všetky putá, ktoré Pánovmu služobníkovi ukladá zloba sveta a závišť satana? Moc Ducha Svätého v danej chvíli roztrhá všetky povrazy, ktorými nás spútavajú okolnosti, pomery, povahové sklony i ľudská zloba a oslobodený Pánov služobník súčasne nájde aj vhodné prostriedky na získanie víťazstva. Aj Samson našiel osliu čelusť, teda niečo, o čom sa obvykle nespievajú hrdinské piesne, ale čo je v rukách človeka ovládnutého mocou Pánovho ducha strašná zbraň, ktorej účinok ďaleko presiahne najsmelšie očakávania. Čo je našou „osľou čelusťou“, ktorú nám Pán dáva do rúk?

Boh vypočúva Samsonov hlas a otvoril preň prameň. Samson sa napil, „okrial na duchu a ožil“. Žiadne víťazstvo nám nezaručuje plné uspokojenie a potešenie srdca. A žiadne víťazstvo nám tiež nezaručuje bezpečnosť pred mocnosťami temnoty. Po najväčších víťazstvách viery môže prísť žalostný pád alebo zahanbujúca porážka. Aj Samson mohol upadnúť späť do rúk nepriateľa, keby sa nebol osviežil z „Prameňa vzývajúceho“. Tým prameňom je pre nás Kristus. K tomuto prameňu sa musíme neustále vracieť po každom víťazstve, ak nechceme upadnúť do rúk „neobrezancov“, čiže ak sa nechceme stať obeťou svojej pýchy, domýšľavosti, hnevu alebo iných nástrah.

Naše úspechy a víťazstvá nikdy nie sú bezpečným „miestom“, na ktorom môžeme pokojne spočívať. Tým miestom útočiska a odpočinku je len náš Pán, „Prameň vzývajúceho“. Cieľom našej služby je spoločenstvo s Bohom. K nemu privádzame ľudí a tam sa aj stále vraciame. Spoločenstvo s Bohom je náš vojenský tábor, z ktorého vychádzame a do ktorého sa navraciame po skončení poslania. Aj medzi vernými Pánovými služobníkmi sú mnohí, ktorí sú nešťastní, sklamaní a roztrpčení ľudia. Prečo? Lebo sa nezamerali na službu Bohu ako na najvyššiu hodnotu. Preto sú často sklamaní, keď sa cítia nedocenení, opomenutí, nespravodlivo posudzovaní... Treba, aby Boh sám bol pre nás najväčšou odmenou. Naša blaženosť nie je v službe pre Pána, ale v Bohu samotnom!